

Oyunculuk herkesin harcı değil!

Levent Sülün ile oyunculuk, seslendirme ve son projeleri üzerine konuştuk

Yayın Tarihi : 26 Temmuz 2013 Cuma (oluşturma : 18.06.2019)

Zuhal Erkek'in röportajı

Çiçek Taksi dizisiyle tanışsak da Levent Sülün'ü, "Şaban Askerde" dizisini iyi bilenler hatırlayacak aslında. Kemal Sunal ile birlikte genç bir asker olarak çıktı ilk olarak karşımıza. Daha sonra birçok dizide rol almaya başlayan Sülün'ü özellikle kötü adam karakterinde çok sık görmeye başlamıştık, ta ki 'Laz Vampir Tirakula' filminde oynayınca kadar. Laz vampir karakteriyle zihinlerimizdeki kötü adam karakterini yıkıverdi. Bu tiplmesiyle ile hoş bir tebessüm oluşturdu yüzlerimizde. 'Kötü adam' rollerinin üzerine yapıştığını belirten Levent Sülün, bir ara piyasanın aranan kötü adamı olduğunu söylüyor.

Seslendirme konusunda da oldukça başarılı Sülün, Madagaskar'daki Marty ve Şirinler'deki Petrie karakteri gibi bir çok animasyon ve sinema filminde de seslendirmeleri bulunuyor. Önümüzdeki günlerde iki ayrı projede yer alacak Sülün, "Günce" ve "Tamu" adlı sinema filmleriyle sinemaseverlerle buluşmaya hazırlanıyor.

Bizlerde Levent Sülün ile oyunculuk, seslendirme ve son projeleri üzerine konuştuk...

Levent Bey sizi "Çiçek Taksi" dizisiyle tanıdık. Oyunculuğa nasıl başladınız? Bu serüveninizden kısaca bahseder misiniz?

Aslında Çiçek Taksi ilk değil. Benim ilk

oyunculuk deneyimim rahmetli Kemal Sunal'ın ilk televizyon dizisi "Şaban Askerde" ile başladı. Orada genç askerlerden birini oynadım. O zamanlar seslendirme yönetmeninin asistanlığını yapıyordum. Yabancı ve yerli filmlerin dublajını yapıyordum. "Bana neden oyunculuk yapmıyorsun" gibi bir soru sordular. İlk tuhaf geldi. Düşünmüyordum oyuncu olmayı. Olabilir, olmayabilir diye düşünürken o dönemler "Şaban Askerde" dizisi çekiliyordu. Bir gün bana bu dizide oynar mısın diye sordular. Ben ilkten "figürasyon tarzı bir şey mi" diye sordum. Figürasyon olmadığını öğrenince kabul ettim. Bir anda rahmetli Kemal Sunal ile kamera karşısına geçmek, rahmetlik Kemal Sunal ile aynı kadrajda olmak benim için çok heyecan vericiydi.

Mesleğinizi biraz anlatabilir misiniz? Zorlukları, keyifli yanları ve birçok kimsenin bilmediği yönleriyle nasıl bir meslek oyunculuk?

Oyunculuk çok güzel ve keyifli bir meslek ama bir o kadar da zor bir meslek. Neden zor? Düşünsenize oynadıktan sonra sizi birçok insan izliyor. Sizi beğenebilir, yerden yere de vurabilir. Ki tiyatrodaki bu durum daha başka. Her hareketinizi süzen, acımasızca eleştiren öyle insanlar geliyor ki, sizin seyirci dediğiniz, birçok oyuncuya taş çıkartacak kadar dikkatli. O oyunu sizden çok daha iyi bilen seyirciyle karşı karşıya kalıyorsunuz. O oyunu o kadar iyi oynamak zorundasınız ki, o insan inansın. Çünkü o insan, o oyunu belki 10 kere başka oyuncularından izlemiş olabiliyor. Ve sizden farklı bir yorum bekliyor. Dizide hata yaptığın zaman olmadı baştan çekebiliyorsun. Tiyatroda takıldığınız anda hiçbir geri dönüşünüz yok. Düşünsenize 400 kişi var, 400 kişi size bakıyor ve o an

yerin dibine giriyorsunuz. Keyifli, heyecanlı ama bir taraftan da çok zor bir meslektir oyunculuk. Herkesin harcı değil.

KÖTÜ ADAM KARAKTERİ ÜSTÜME YAPIŞTI

Bazı oyuncular birbirinden farklı rolleri oynamayı tercih ediyorlar. Sizin böyle bir hassasiyetiniz var mı? Benzer rolleri de kabul ediyor musunuz?

Bende farklı rollerde oynamak isterim ama son zamanlarda komedi istiyorum. Kötü adam rolü hep üzerime yapıştı. Ben kendimi bildim bileli kötü oynuyorum. En son Acemi Cadı dizisinde bunu biraz kırmaya çalıştım. Pek başaramadık galiba, 'Acemi Cadı'dan sonra "Dudaktan Kalbe" dizisinde oynadım. Rasim karakteri kötü bir karakterdi. Kötü karakterler gelirken daha sonra karşıma Laz Vampir Tirakula çıktı. Hiç bu rolü düşünmedim bile, "yapmam gerekiyor" dedim. Çünkü o kötü adam rolü üzerime yapıştı ve onu atmam gerekiyordu. Çünkü piyasa da kötü adam lazım olunca ilk akla gelen Levent Sülün olmaya başladı.

Karakter tercihiniz oluyor mu? Şu karakteri oynarım veya oynamam dediğiniz...

Öyle bir tercihim yok, her karakter benim için özeldir.

İNSANLARI GÜLDÜRMEK HOŞUMA GİDİYOR

En son sizleri Laz Vampir Tirakula'da izledik. Benzer film projeleriniz var mı?

Laz Vampir Tirakula'nın ikincisi seçilecekti ama yapımcı vazgeçti. Sebebini bilmiyorum ama benzer bir karakter olursa oynarım. İnsanları güldürmek hoşuma gidiyor. İnsanları güldürmek gerçekten zordur, insanları güldürüyorsanız bir çok şeyi başarmışsınız demektir. Laz Vampir Tirakula'da çok eğlenceli bir film, ben de çekerken çok eğlendim. İzleyenlerden de çok güzel tepkiler aldık. Olursa neden olmasın, hayır demem.

Birçok dizi ve filmlerde yer aldınız hiç bitmesin dediğiniz projeniz hangisiydi?

Hırsız Polis, hiç bitmesin dediğim projelerden bir tanesiydi. Uğur Yücel ve Rasim Öztekin'den oyunculuk anlamında gerçekten çok şey öğrendim. Doğru bildiğim birçok şeyin yanlış olduğunu öğrendim.

Oyunculuktan ziyade seslendirme konusunda da oldukça başarılısınız. Seslendirmeye nasıl başladınız?

Seslendirmeye Toygun Ateş ile tanıştım. Çok küçüktüm. O beni teşvik etti oyunculuğa. Bir de küçükken çok yaramaz bir çocuktum. Bir gün anneme dedim ki, "Anne Toygun abi var, tiyatrocı, ondan oyunculuk dersleri alacağım" dedim. "Git ne halin varsa gör, git bir şeylerle uğraşmış olursun en azından" diyerek, fırçaladı beni. O enerjiyi atmam gerekiyor, boşaltmam gerekiyordu. Çocuk akılla oyun oynarım, onu yaparım, bunu yaparım derken oyunculuğa ilk adımımı attım.

HİPERAKTİFLİĞİM OYUNCULUĞA İTTİ BENİ

Hiperaktif olmanız mı sizi oyunculığa yöneltti?

Çok fazla enerji var, onu sarf etmem gerekiyor. Bütün o yaramazlığımın sebebi hiperaktifliğimmiş. Yıllar sonra anlıyorsunuz bunu. O dönemler pedagoglar yoktu. Annem "benim oğlum geri zekâlı" herhalde dediğini bilirim. "Hiç laf dinlemiyor, ben ne dersem tam tersini" yapıyor diye hayıflanırdı. Tabii ben tiyatroya başladım, Toygun Ateş ile çalışmaya başladık. Toygun Ateş TRT'de dublaj yönetmenliğine başladı. Bir gün bana "Benim asistanlığımı yapar mısın? diye sordu. "O ne oluyor ki" dedim. "Yönetmen yardımcısı olacaksın" dedi. Bir anda havalara girdim. Bende Toygun Ateş ile birlikte TRT'ye gidip gelmeye başladım. "Evet efendim", "sepet efendim"; birinci adam, ikinci adam seslendirmeleri derken seslendirme işine de başladım. Bugünlere geldik.

SESLENDİRMELERDE OYUNCUNUN ÜZERİNE ÇIKILMAMALI

Seslendirme mi yoksa oyunculuk mu desek?

İkisi de çok farklı. Çünkü seslendirme size hazır gelen bir şeyin üzerine dublaj yapıyorsunuz. Önünüzde bir animasyon filmi veya çekilmiş veya başka bir film var. Siz oradaki oynanan karaktere can veriyorsunuz, ses veriyorsunuz. Madagaskar'daki Marty, Şirinler'deki Petrie karakterini konuştum. Oynanan bir karakter üzerine konuşuyorsun, canlandırmıyorsun. Dublajını yapıyorsun, güzel yapmak zorundasın. Karşında bir oyuncu var. O oyuncunun üstüne çıkmamanız, altına da inmemeniz gerekiyor. O çizgide dublaj yapmanız gerekiyor. Onun oyunculğunu hiçbir zaman ezmemeniz gerekiyor. Hiçbir şekilde altına düşmemeniz gerekiyor. Oyunculukta da size bir senaryo geliyor, sıfırdan bir karakteri yaratmaya çalışıyorsunuz. İkisi de o kadar farklı şeyler ki. Ama benim ilk tercihim oyunculuktur.

Siz seslendirdiğiniz karakterlere ses verirken, onların hangi özelliklerini göz önünde bulunduruyorsunuz? Tonlamalarınızı neye göre ayarlıyorsunuz?

Her şeyi oyunculığına göre ayarlıyorsunuz. Çizgi filmlerde çok zor oluyor bu. Çünkü birçok animasyonda sesler oynanmış olarak geliyor. Kuş konuşmanız gerekiyor, sesi kendi içinizde olabildiğince inceltmeniz gerekiyor. Daha sonra ses mixerde oynanıyor falan ama ilk etapta zorluyor sizi. Çizgi filmde herhangi bir karakteri canlandırdığınızda bunu çocuklar izleyecek, o yüzden o karakteri sevecen yapmak zorundasınız. Seveceği bir karakter yapmak zorundasınız. Normal bir insan konuşurken çok fazla sesinizle oynamanıza gerek kalmıyor.

2 YENİ FİLM PROJEM VAR

Önümüzdeki projelerinizden bahsedebilir misiniz?

Önümüzde "Günce" diye bir sinema filmi var. Cemal Hünel ile birlikte çalıştık. Cemal ile yaklaşık bir yıldır "Öfke" adlı tiyatro adlı oyunda oynadık. Bir gün Cemal Ünal beni aradı; "Sen sinema filmine mi başladın" diye sordu. Ben de "başladım ne oldu ki" dedi. "Niye benim haberim yok" dedi. İlkten bir anlamadım, sonra bana "bende aynı filmdeyim" deyince acayip bir durum oldu. "Günce" sinema

filminde yine birlikte rol aldık. Benim çekimler bitti, Cemal Hünal'ında bitecek.

Bir de ikinci projemiz var o çok başka bir proje. Şimdiye kadar Türkiye'de hiç işlenmediği gibi dünyada da çok az rastlanabilecek bir film. Hikaye çok dikkatimi çekti. Bir gün yönetmen Erdem Çiçek telefon açtı ve "TAMU" adlı sinema filmi için teklifte bulundu. Senaryoyu 2 saatte okuyup, hemen Erdem Çiçek'i aradım ve proje de yer almak istediğimi söyledim. Hikaye çok başka. Şimdiye kadar yapılan işlere göre çok farklı. Birçok işi cebinden çıkartır. Türkiye'de kolay kolay böyle işlere imza atmıyor. Riskli bir iş, yapılması riskli, çekilmesi riskli. Oyuncu, yönetmeni ve filmi kötüleyebilir ya da iyi edebilir. Ama Erdem Çiçek kendine güveniyor. Bana cazip gelen ise filmin içinde birçok ters tokat var. Siz bir şeyi kilitlenip kalırken, bu o değilmiş deyip, nasıl ya, ne oldu dedirtecek bir sürü doneler var. Erdem Çiçek bu filmin çok ses getireceğine eminim.

Siz hangi roldesiniz?

Ben bu filmde baş roldeyim. Bütün hikaye karakterin başından geçiyor. Filmde çok karakter yok. 6-7 kişilik bir kadro. Ama öyle enteresan bir sinema filmi olacak ki herkes çocuğa ah yazık derken, çok başka bir şey çıkacak ortaya. Sağlam bir psikolojik gerilim filmi. "Tamu" için diyebileceğimiz format ancak Fight Club olabilir. Bu film benim için zor olacak, bugüne kadar oynadığım rollerin dışında. Kim olursa olsun, oyuncu anlamında dişli bir rol. Alıp oyuncuyu başka yerlere götürecektir şekilde ilerlerken birden kendini başladığı yerde görür. Ne kadar çok kendini göstermeye çalışırsan, o rol seni alır götürür. O kadar sağlam bir rol. Kötü oynarsan oyunculuğun yerle bir olursa, hem kimse seni aramaz hem de filmin kötü olmasına neden olursun. Tehlikeli bir rol kısacası. 2014 Şubat da vizyona girecek, izlemenizi şiddetle tavsiye ediyorum.

On5yirmi5

Bu dökümanı orjinal adreste göster

Oyunculuk herkesin harcı değil!